

Пійте ѿ нея вси, сіа есть кровь моя, и по-
 слѣ имъ порѣча, и рече: Сіе творите въ мое воспо-
 минаніе, по това имъ умѣ нозѣ-тѣ. Въ таѣжъ ноцѣ
 Юда Искаріотскій, единъ отъ ученици-те мѣ, при-
 даде Го, и Іудеи-те го уловиха, и пѣрво Го доке-
 доха при Анна, послѣ же при Кайафа, дадо на
 Анна, и го решиха, кѣто виноканъ за смѣрть.
 Притомъ Петаръ, кѣто вѣрвеше отдѣлечь слѣдъ
 Исуса, попытаха го, и той ли е неговъ уче-
 никъ, а той кѣто са убоа, отречеса трипѣти отъ
 Него. Въ Петака заранта придадоха Исуса на иге-
 мона Пилата, клеветѣщи Го, че именовалъ себе-си
 царь, и послѣ много-то сѣденѣ кѣдѣ шесть ча-
 са Го распнаха, и авіе стана тѣмнота по сичкѣ-тѣ
 земляж, и стоа до деветый часъ. Потомъ кѣто ре-
 че Исусъ совершишася, придади си дѣхъ-атъ. И предъ
 вечерь-тѣ Го погребѣха Іосифъ и Никодимъ,
 и сичкій-атъ дрѣгій день въ Сѣботѣ вѣше въ гробъ-атъ.
 Въ третій-атъ же день зѣло рано, восрѣсна отъ
 гробъ-атъ, и стоа на свѣтъ-атъ още четиридесать
 дны, въ кои-то са авкаше нѣкогашъ на ученицы
 те си, и ги побчаваше да иматъ миръ, любовь и
 единомысленіе. Въ четиридесатый-атъ же день вѣше
 съ ученицы-те си на Еліонскѣ-тѣ горѣ, и имъ по-
 рѣча, да са неотдѣлвватъ отъ Іерѣсалима, дорѣ до
 гдѣ да пріематъ силѣ отъ вышнаго, и тѣка са воз-
 несе отъ тѣхъ, и носашеса на небо-то. Послѣ десять
 дны, сирѣчь въ педесатый-атъ день отъ воскресеніе-
 то, падна гласъ кѣто дыханіе отъ силанъ вѣтаръ
 въ кѣшиѣ-тѣ, гдѣто сѣдѣха ученици-те мѣ, и слѣ-